

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИЯ ЛОЗАРСКИ СЪЮЗЪ И КООПЕРАТИВНАТА ЦЕНТРАЛА НА ЛОЗАРИТЪ ВЪ БЪЛГАРИЯ-СОФИЯ

LOSARSKI PRÉGLÉDE

PLEVNA — Bulgarie

(Revue de l'Union viticole et de la centrale cooperative des viticulteurs en Bulgarie, Sofia—Bulgarie)

LOSARSKI PREGLED

PLEWEN — Bulgarien

(Zeitschrift — organ des Bulgarischen Weinbauverbundes und der Genossenschaftzentrale der Winzer in Bulgarien, Sofia—Bulgarien)

Редакторъ :
ГЕОРГИ К. ЧЕРВЕНКОВЪ

ГОДИНА XXIV (1939)

КНИЖКА 1.

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ — ГР. ПЛЪВЕНЪ

Кооперативна централа на лозаритѣ ВЪ БЪЛГАРИЯ

СОФИЯ, ул. „Мария Луиза“ № 42.

Телефони: № 4-16-72 и 3-16-73.

Телегр. адресъ: „Лозцентралъ“.

Предлага на най-износни цени и условия:

СИНЬ КАМЪКЪ, РАФИЯ — неосукана-екстра маджунга и осукана — ананалавъ, **СЪРА** на прахъ двойно рафинирана вентилирана 87⁰ шансела.

ПРЕПАРАТИ за защита на растенията отъ бодести и неприятели: **Колинъ, Арзола, Сурфаролъ, Танолъ, Плодородъ** и др.

ХИМИКАЛИ и МАТЕРИАЛИ употребявани въ винарството — калиевъ метабисулфидъ (кристали и таблетки), натриевъ бензоатъ, танизолъ, танинъ, желатинъ, азбестъ, откислителі, еноцианинъ (боя за червени вина), сѣрни фитили, канели, тапи и пр.

КВИКЗОЛЪ — американски препаратъ за бързо и идеално бистрене на вина и ракии.

ГРОЗДОМЕЛАЧКИ, роначки — мелачки, гроздови преси, винарски помпи и маркучи.

ГУМЕНИ МАРКУЧИ — винарски, градински и др. отъ различни размѣри — армирани външно съ телена спирали и вътрешно спирални.

ПРЪСКАЧКИ за лозя и овощни дървета, маркучи и части за тѣхъ.

СЪРОПУХАЛКИ — грѣбни и ржчи.

Колцувачи, ножчета, ножици и триончета.

Ножички за чистене на грозде.

Лозарски плугчета.

Изкуствени торове.

Лозарска, винарска и овощарска литература.

Информационна винарска служба.

Всички поръчки се изпълняватъ
най-добросѣвѣтно и бързо.

ЛОЗАРСКИ ПРЕГЛЕДЪ

Органъ на Българския лозарски съюзъ и Кооп. централа на лозаритѣ въ България — София

Годишенъ абонаментъ 50 лв. Редакция и администрация — Плѣвень

Losarski Prégledé (Revue de l'Union viticole et des coopératives des viticulteurs en Bulgarie, Sofia — Bulgarie) **36654**
PLEVEN — Bulgarie

Losarski Pregled (Zeitschrift — organ des bulgarischen Weinbauverbundes und der Genossenschaftszentrale der Winzer in Bulgarien, Sofia — Bulgarien) **36654**
PLEWEN — Bulgarien

Редакт.: Г. К. Червенковъ. Ред. ком.: проф. Н. Недѣлчевъ, Ив. Георгиевъ, Н. Мънковъ, Б. Ив. Бѣлчевъ, А. Бойчиновъ, Ив. Добревъ, и Л. Д. Петковъ.

СЪДЪРЖАНИЕ: Къмъ абонатитѣ. Министъръ Багряновъ — редакцията. Тържище на десертно грозде въ южно-французко село — Проф. Н. Недѣлчевъ. Конференция на лозаро-винарскитѣ кооперации — Ив. Лѣвичаровъ. Върху проблема за пласмента на тазгодишната винарска реколта — Ив. Георгиевъ; Мѣрки за подобрене ценитѣ на вината — Ат. Бойчиновъ; Насоки въ производството на лозовия материалъ у насъ — Бѣло Ив. Бѣлчевъ; Организация и методъ на предпретелната служба за борба съ маната въ Франция — Интервю съ френски лозаръ — Н. Недѣлчевъ; Организация и развитие на винарскитѣ кооперации въ Южна Франция — Ат. Бойчиновъ; Извадки отъ речта на Ст. Стателовъ Лъсковъ — нар. представителъ; Резолюция; положението на пазаря; Хроника и нови книги.

Къмъ абонатитѣ.

Списание „Лозарски прегледъ“ встѣпва въ XXIV (24) — 1939 годишнина, ще излиза редовно и ще просвѣщава и ръководи лозаря въ тежката му борба за поминѣкъ.

Малкия му абонаментъ позволява да се получава отъ всѣки лозаръ.

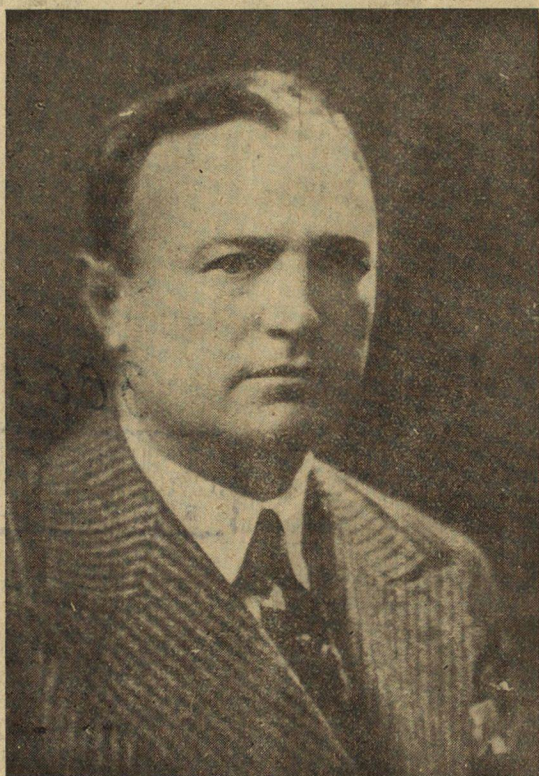
Безъ просвѣта и борба за защита на общитѣ интереси на българското лозарство, отдѣлния лозаръ не ще успѣе да запази поминѣка си.

Дългъ и въ интересъ на всѣки лозаръ е да го получава, чете, заплаща и проагитира.

Български лозари,

Подкрепете просвѣтителя и защитника си сп. „Лозарски прегледъ“, като предплатите веднага абонамента си чрезъ вносна бележка по наша пощенска чекова смѣтка № 878.

Редакцията.

Г-нъ ИВАНЪ БАГРЯНОВЪ, новиятъ министъръ на земедѣлието е роденъ въ 1891 г. въ гр. Разградъ, кждето е получилъ основното си образование. Следъ това, постѣпилъ въ военното училище, което завършилъ съ успѣхъ и постѣпва въ 1912 г. като офицеръ въ 1-ви артилерийски полкъ. Той е взелъ участие въ дветѣ войни за обединение на българския народъ, като офицеръ отъ 1 артилерийски полкъ. Завършилъ е юридическия факултетъ въ София и следвалъ агрономическия факул-

тетъ въ Лайпцигъ, кждето се е въоръжилъ съ достатъчни знания по земедѣлието.

Той има образцово зѣмедѣлско и семепроизводно стопанство въ с. Воденъ, Разградско, и с. Избулъ, Н.-Пазарско, въ които се отглеждатъ сортове пшеници, произвеждатъ се зеленчукови семена, семеотъ крѣмно цвекло и др., а сж застѣпени и новитѣ култури — мента, лавантула и др. Неговата работа въ земедѣлското стопанство го издигна като голѣмъ общественъ и стопански деятель и той бива избранъ за Председателъ на Областната земедѣлско-стопанска задруга въ гр. Шуменъ, влиза въ управителния съветъ на съюза на задругитѣ, бива избранъ за народенъ представителъ и председателъ на земедѣлската камара въ гр. Шуменъ, а въ последната реконструкция на кабинета зае поста Министъръ на земедѣлието и държавнитѣ имоти.

Министърътъ на земедѣлието, Иванъ Багрянровъ познава добре нуждитѣ на нашето земедѣлско стопанство, той обича плодородната наша земя и има непоколебимата воля да работи за материалното и духовно издигане на нашето

село. Проблемитѣ на нашето дребно, бедно и задължнѣло земеделско стопанство могат да се разрешатъ успѣшно само съ общи усилия на нашата интелигенция. Неджитѣ на нашето земеделско стопанство сж голѣми и за тѣхъ носятъ еднакво отговорностъ бившитѣ и настоящи правителства, както и всички наши държавници. Земеделіето е основенъ поминѣкъ на нашия народъ, върху него се градятъ устоитѣ на нашата държава, затова то трѣбва да бжде първа и най-важна грижа на всички правителства и всички наши обществени деятели. Министъръ Багряновъ има здрави разбирания и никой не ще го отклони да служи на нашето земеделіе, на нашия народъ и на нашата държава. Ние твърдо вѣрваме, че той въ желанието си да разреши голѣмитѣ надежди и палящи проблеми на нашата земя, нѣма да бжде увлеченъ и изхабенъ въ ежедневнитѣ дребулии на нашата действителностъ. Въ своята отговорна работа той ще се ръководи огъ здравето чувство на обективностъ и упорито ще търси истината, за да не бжде повлиянъ отъ внушения на многото самозвани доброжелатели.

Нашето лозарство е въ периодъ на организиране и изграждане, то трѣбва да бжде обществено защитено, като масовъ народенъ поминѣкъ, който дава хлѣбъ и припитание на стотици хиляди дребни стопани.

Лозаритѣ отъ цѣла България вѣрватъ и очакватъ новиятъ министъръ на земеделіето да проведе бързи и сигурни мѣрки за закрепаянето на дребния лозарски поминѣкъ.

РЕДАКЦИЯТА.

Списание „Лозарски прегледъ“, съ настоящата I-ва книжка започва XXIV—24—1939 годишнина.

Улеснете редакцията!

Настоящата I-ва книжка се изпраща на всички издѣлжили се миналогодишни абонати, съ надежда че ще го получаватъ и изплатятъ и тая година.*

Абонамента се предплаща, затова съ получаванието на книжката, желающитѣ да го получаватъ, трѣбва веднага да се издѣлжатъ, като предадѣтъ на пощата 48 лв. и 2 лв. за превода—**всичко 50 лв.** съ вносна бележка по наша пощ. чекова смѣтка № 878, или чрезъ пощенски записъ.

Нежелающитѣ да го получаватъ се умоляватъ веднага да върнатъ тая книжка, като се зачеркне съ тънка линия адреса (за да се чете) и пише подъ адреса **„Обратно редакцията—Плѣвень“**, безъ да лепи марка и така се предаде на пощата.

Най-удобно се изплаща абонамента чрезъ наша пощ. чекова смѣтка 878, или като се предаде на държавния агрономъ.

Проф. Н. Недѣлчевъ.

Тържище на десертно грозде въ южно француско село.

Въ гр. Монпелие (южна Франция), съществува синдикатъ (сдружение) на производителитѣ на десертно грозде, отъ департамента Еро. Въ желанието си да посетя едно тържище на десертно грозде въ района, обърнахъ се за сведения къмъ сдружението. Отъ тамъ научихъ, че въ производителнитѣ пунктове на десертни грозда ставатъ всѣки день тържища, въ опредѣленъ часъ за всѣки пунктъ, за да може купувачътъ да посети нѣколко тържища презъ деня: Така, въ с. Пуже—6:30 ч. Клермонъ Леро — 7:30 ч. Жинякъ — 8:30 ч. и пр., въ Вилньовъ ле Магелонъ — последно тържище — въ 14:30 ч.

За да имамъ представа какъ става предлагането на десертното грозде на тържищата и самата продажба, на 25 VIII т. г., посетихъ тържището въ Вилньовъ ле Магелонъ, село, отстоящо на 10 клм. югозападно отъ Монпелие.

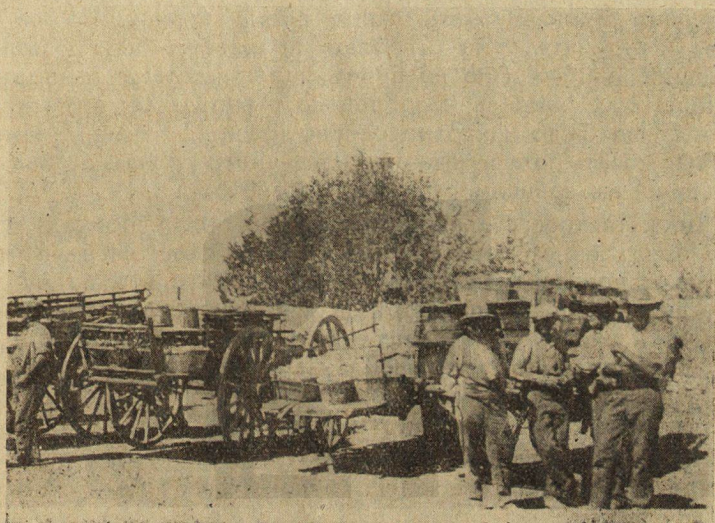
Пристигнахъ въ селото малко преди обѣдъ. Цѣлото село е заобиколено отъ лозя, главно съ винени сортове. Десертнитѣ лозя сж изключително съ шасла и сенсо отглеждани точно така, както виненитѣ, безъ колове, при часовидна система. Можахъ да видя брането и опаковката на шасла за вътрешния пазаръ. За амбалажъ употребяватъ тѣй нареченото бийо, което има елипсовидно сечене. Тукъ употребяватъ амбалажъ безъ капакъ. Опаковката става на самото лозе. Праздниятъ амбалажъ тежи 1'200 кгр. и струва 2'10 фр. (около 5 лева.) Пълното съ грозде бийо тежи 13—14 килограма.

Въ сандъчето се нареждатъ три реда грозде. На дъното се поставя картонъ, който е нагънатъ като пружина. Отъ страна се слагатъ бѣли книги, така че краищата имъ да излѣзатъ малко навънъ отъ края на шайгата. Тѣзи краища сж ситно нарѣзани. Следъ като се нареди единъ пластъ грозде, поставя се бѣла книга, изрѣзана елипсовидно. Нарежда се новъ пластъ грозде и пакъ книга и най-последно се нарежда последния пластъ грозде, който не се покрива съ нищо.

На всѣка шайга, отъ вънъ, е залепенъ дружественъ етикетъ, съ следния надписъ: „Синдикатъ на производителитѣ на десертни грозда отъ Вилньовъ ле Магелонъ“. Отдолу етикетътъ носи името на продавача и датата на опаковането.

Съществува специаленъ правилникъ, изработенъ отъ съюза на производителитѣ на десертно грозде, за гроздовитѣ тържища. Специално за въпросното село е казано, че тържището започва въ 14:30 ч. и свършва въ 15:30 ч. Като

амбалажъ, може да послужи или бийо*), или холандска шайги (нови). Между гроздата се поставя бѣла хартия. Шайгата трѣбва да носи фирмата на синдиката. Последния снабдява всички производители съ нуждитъ имъ опаковачни материали. Независимо отъ служебнитъ контролни органи, единъ контрольоръ, назначенъ и плащанъ отъ сдружението е на товаренъ съ провѣрката на докараното грозде. Плащането на гроздето става въ брой. Тегленето на шайгитъ става на общински кантаръ. Не се разрешава на външни лица, безъ работа, да влизатъ въ тържището. Синдикатътъ не поема

Изгледъ на тържището

отговорността за продаденото грозде вънъ отъ тържището.

Тържището на грозде се намира вънъ отъ селото, на самия край. То представлява единъ площадъ, отъ който е заградено съ телъ едно правоъгълно мѣсто, около единъ декарь. На страна отъ тържището има едно малко мѣсто, сжщо заградено съ телъ. Кждето се намира една маса и се развѣзва френското знаме. Тамъ се намира контролниятъ органъ на синдиката. При входа на тържището застава единъ членъ отъ синдиката, който отбелязва имената на всички производители, които докарватъ грозде на тържището, а сжщо и броя на шайгитъ. Производителитъ пристигатъ съ колитъ си, натоварени съ шайги, влизатъ въ ограденото мѣсто и се нареждатъ въ две редици, като между редицитъ остава едно разстояние отъ 3—4 м. за движение. Колитъ сж обърнати къмъ срѣдата на тържището, а конетъ сж обърнати навънъ.

¹⁾ Този видъ амбалажъ е описанъ въ ръководството по лозарство отъ г. проф. Недѣлчевъ.

Единъ полски пазачъ, въ униформа, изсвирва съ рогъ, въ опредѣления часъ, въ случая въ 14 ч. 30 минути.

Купувачитѣ отиватъ при производителитѣ и започва пазарлъкътъ. Щомъ като се сключи сдѣлката, купувачътъ дава една бележка на продавача. Всичко това става много бързо. Щомъ производителътъ продаде гроздето си, той откарва колата при общинския кантаръ, където се претегля пълна и после, следъ разтоварването праздна. Щайгитѣ се стоварватъ въ помѣщенията на купувача. При изхода, сжщиятъ членъ на синдиката взема сведения отъ производителя на каква цена е продалъ гроздето си и отбелезва цената срещу името му. Въ скоро време тържището се изпразва и оставатъ само нѣколко продавачи, които подържатъ високи цени. Ако до единъ часъ не стане пазарлъка, тържището се закрива, непродаденото грозде се връща обратно, за да бжде изкарано наново на другия день. Имало е случаи, когато половината отъ изнесеното грозде остава непродадено, въ зависимостъ отъ търсенето.

До като трае тържището, контрольорътъ обикаля, спира се предъ изнесеното грозде и ако се съмнява въ качеството на нѣкоя партида, накарза производителътъ да му донесе една щайга грозде, обръща я върху масата, преглежда гроздето и ако намѣри, следъ вкусането, че всичкото е доброкачествено, позволява на производителя да продава. Въ противенъ случай, връща обратно колата и гроздето не може вече да бжде изкарано за проданъ.

Доколкото разбрахъ, гроздето което не може да се продаде сжщия день, може да се докара на другия день, но не и по-късно.

Точно въ 15 ч. 30 изсвирва рога на пазача. Тържището се закрива и всички се разотиватъ.

Купувачитѣ изплащатъ гроздето въ брой, веднага следъ като се разтовари въ складоветѣ имъ, по уговорената цена.

Ценитѣ, получени за гроздето презъ деня, се систематизиратъ, афиширатъ се предъ общинския домъ и се протелеграфиратъ до редакциитѣ на мѣстнитѣ ежедневни вестници, въ Монпелие, където се публикуватъ. Ценитѣ се протелеграфиратъ сжщо до сдружението на гроздопроизводителитѣ въ Клермонъ Леро, което отъ своя страна, държи всички сдружения въ департамента въ течение на ценитѣ, практикувани въ различнитѣ тържища.

Ценитѣ на шаслата, 25 VIII 1938 г., въ описаното тържище, се движеха между 270 и 290 франка стотѣ килограма (8'80 до 9'45 лв. единия килограмъ).

Конференцията на лозаро-винарските кооперации

Реколтата през настоящата 1938 год. бѣ рекордна по количество, както за десертното, така и за виненото производство. Шестдесет и единъ милиона кгр. грозде, при вагонна криза и несигурностъ на положението въ централна Европа бидоха изнесени. Тази година, трѣбва да признаемъ, че Експортниятъ институтъ изигра своята роль отлично. Малкитѣ изключения на проявена недоброевестностъ, отъ страна на нѣкои износители, не може да се вмени като вина на института, а си остава пасивъ и за смѣтка на самия износителъ. Нашето желание, обаче, е Експортниятъ институтъ да си вземе добра бележка отъ всички тия прояви и въкрѣга на правилницитѣ и закона да распектирва всички ония, които използваха създадения страхъ отъ липсата на вагони и несигурността въ международното положение, като купуваха на по-низки цени, въпрѣки поетия мораленъ ангажиментъ за минимална цена. Още повече, че Б. Н. Банка пое ангажамента за подържане курса на марката въ деня на изнасяне вагона, а правителството-гарантираше плащането.

Ежегодната работа ни носи все повече и повече поуки въ износа. И тази година ни донесе едно разочорование отъ Лондонския пазаръ. Надеждитѣ, градени на него, останаха праздни. Причинитѣ за този неуспѣхъ, компитентитѣ сочатъ въ затруднения превозъ. Така напримѣръ, тази година вагонитѣ съ грозде за Лондонъ сж пѣтували по 15—20 дни. Належаще е уреждането на транзитното и бързо пѣтуване на вагонитѣ и уреждането на голѣмия въпросъ съ национализиране на Черноморско корабоплаване съ купуването на хладилни параходи. Този е единствения начинъ за увеличение и то чувствително на нашия износъ, не само на грозде и плодове, но почти и на цѣлия износъ свързанъ съ Англия и другитѣ севѣрни страни. Освенъ това, направения опитъ въ по-голѣмъ мащабъ съ охлаждане на гроздето даде много насърчителни резултати и Б. З. К. Банка ще трѣбва да вложи свои капитали и въ този родъ предприятия. Въ почти всички по-голѣми износни пунктове трѣбва да се построятъ хладилни инсталации, а за по-малкитѣ гари може да се уреди въпроса за предварителното охлаждане съ подвижни охладители, каквито напоследѣкъ има.

Грижитѣ за износа на гроздето ежегодно даватъ своя благодатенъ резултатъ и ние сме свидетели на единъ чувствително увеличенъ износъ. Единъ милиардъ лева чужда валута ще влѣзе у насъ отъ износа на грозде и плодове, отъ които повече отъ половината е грозде.

Не така стои, обаче, въпросътъ съ виненитѣ сортове

грозда. Следъ неурожайнитѣ две последователни год. (1936 и 1937 г.), природата дари лозаря съ обиленъ плодъ. Радостъ за лозаря, обаче, нѣма. Нашето винопроизводство е нагодено за вътрешно задоволяване, а консомацията е такава, че далечъ не може да погълни тазгодишната реколта. Трагедията на лозаря е страшна. Да се боришъ непосилно съ цѣлото си семейство, трудътъ ти да бѣда възнаграденъ щедро, бжчвитѣ да сж пълни, а хлѣбъ и дрехи да нѣма.

Българскиятъ Лозарски Съюзъ, който бди надъ интереситѣ на лозаря, свика една конференция съ представителитѣ на лозаро винарскитѣ кооперации, която да обсъди какви конкретни мѣрки трѣбва да се взематъ за разрешение на тазгодишната криза и винарската криза въобще.

Следъ обстойно разглеждане на въпроса конференцията реши:

1. Като най-радикална мѣрка за тази година да се иска отъ правителството Бѣлг. З. К. Банка да изкупи подъ гаранция на държава отъ производителя 30 милиона литри вино по минимална цена, което вино да го извари на спиртъ, отъ който една частъ да послужи за подсилване вината за износъ.

2. Предвидъ на това, че реколтата на грозде въ Германия е слаба, а така сжщо и реколтитѣ на странитѣ-вносителки, то имаме всичкото основание да вѣрваме, че тази година ще можемъ да изнесемъ по-голѣми количества вина за Германия. По този въпросъ се реши да се настои предъ Министра на Търговията и Експортния институтъ да се включи и виното въ износнитѣ артикули и се поискатъ по-голѣми контингенти за износъ.

Освенъ тия временни мѣрки настоя се да се поискатъ и по-радикални мѣрки, а именно: 1). Виното да се освободи отъ акцизъ, като сжщия се прехвърли върху ракията и спирта на базата на алкохола. 2). Законътъ за ограничение за саждания да се корегира въ духа на конгресната резолюция и бди за най-строгото му приложение и 3). Частъ по-скоро да се прокара измѣнение и допълнение на закона за вината, спиртнитѣ напитки и оцета, изработени и препоржчани отъ Висшия винарски съветъ презъ 1935 год., съ което измѣнение се урежда строежа на бждешитѣ винарски изби, вноса на безмитни бутилки и въпроса съ пласимента на киснатото на производителя вино.

Успѣхътъ на тази конференция е очевиденъ. Ние имаме вече законопроектъ за изкупване на 30 милиона литри вино по цена 30 ст. алкохолния градусъ и то безъ акцизъ.

Съ това се цели да се гарантира една минимална цена на виното, подъ която не бива да се слиза. Освенъ това при Експортния институтъ се създаде секция износъ на вино, въ

комитета на която секция участвува и представител на Съюза ни. Правят се настойчиви постъпки и за износъ на вино въ Германия.

Атмосферата се разведрява и ний се надѣваме новата 1939 год. да донесе радостъ и шастие на толкозъ много отрудения български лозаръ.

Секретарь на Бъл. лозарски съюзъ,
Ив. Лѣвичаровъ.

Ив. Георгиевъ.

Върху проблема за пласмента на таз-годишната винена реколта

Реколтата на вино е рекордна по количество презъ н. 1938 г. Предварителнитѣ пресмѣтания допушатъ я да възлиза надъ 240 милиона литри. Това грамадно количество вино спроти възможноститѣ на вътрешната консумация (която е максимумъ 140 мил. литри въ години на ниски цени на виното) поставя въ остро кризисно състояние лозаритѣ-стопани. Поради нарушеното равновесие между търсенето и предлагането въ полза на предлагането, ценитѣ на вината отъ разнитѣ райони паднаха подъ производствената имъ стойностъ. Общо взето, тия цени по настоящемъ се движатъ между 2'30 лв. и 5 лв. за литъръ, като най-низкитѣ цени (2'30 лв.) засегатъ районитѣ на масовото производство, т. е. голѣмото количество произведено презъ н. г. вино.

Щомъ като още сега (края на ноемврий и началото на декемврий) ценитѣ сж паднали до размѣритѣ на кризисния периодъ отъ 1935 и началото на 1936 г., може да си представимъ катастрофата, която ще настѣпи идната пролѣтъ въ сжщитѣ цени, ако не се взематъ бързи мѣрки за стабилизирането имъ.

За да се установи едно подходящо равновесие между предлагане и търсене на вино, съ огледъ да се образуватъ на пазаря поносими за стопанството цени на вината, което ще рече да се стабилизиратъ тия цени, бързата държавна намѣса се налага въ направление да се намѣри дебуше на значителни количества вино.

Мѣрkitѣ, които трѣбва да се взематъ сж две:

1. Да се извари частъ отъ реколтата на виното въ спиртъ, който да послужи за подсилване на вината, предназначени за износъ.

2. Да се направи всичко необходимо, за да се изнесе възможно най-голѣмо количество вино на чуждитѣ пазари, главно въ Германия.

Посоченитѣ две мѣрки сж въ тѣсна връзка една съ друга, защото добитиятъ отъ изваряването на вино спиртѣ ще бжде предназначенъ за подсилването на експортнитѣ вина.

Изваряването на голѣми количества вино въ спиртѣ, обаче, изисква оформяването на редица мѣрки отъ фиксация, финансовъ и технически характеръ, които не могатъ да се проведатъ безъ активното участие на държавната властъ и безъ едно специално законоположение за цельта. Последното трѣбва така да се нагласи, че да гарантира на производителя поне 30 стотинки на градусъ, по начинъ при 10 градусово вино, литърътъ вино да се заплати по 3 лева. Така фиксираната, следователно, покупна цена на вината за изваряване, поради свободата за предлагане отъ производителя, дава възможность да се създаде единъ регулаторъ на ценитѣ на литъръ вино отъ обикновена категория, който автоматически да покачва до и надъ 3 лева цената на литъръ вино отъ обикновена категория, по начинъ да се осигури минимално изгодната за лозаря-производителъ цена. Има изгледи да се озакони едно подобно или приблизително подобно положение.

Що се отнася до въпроса за износъ на вино, по всичко изглежда, че въ близко време ще се реализира такъвъ. За това сж на лице благоприятни обективни условия. Преди всичко, реколтата на вино презъ 1938 г. бѣше слаба въ Срѣдна и Западна Европа. Поради това, ценитѣ на вината сж значително повишени. Така, въ Италия, докато на 1 ноемврий 1936 г. литърътъ експортно вино отъ обикновена категория (11—13°) е билъ предлаганъ, франко производителя, по 1'20 до 2'40 лв., сжщата категория вина презъ ноемврий 1938 г. се предлагатъ отъ 4 до 6 лева литѣра, франко производителя (като се мине презъ следнитѣ цени между 1 ноемврий 1936 г. и ноемврий 1938 г. 10. I 1937 г. — отъ 2'8 до 3 лв.; 14. XI — отъ 3'50 до 4 лв., и 1. VI 1938 г. отъ 4—4'8 лв. на литѣръ). Ако имаме такова положение въ Италия, това значи, че най-главниятъ конкурентъ на нашитѣ вина на международния пазаръ е въ неблагоприятна конюнктура презъ предстоящата износна кампания на виното. Въ Франция, все поради слабата и лоша реколта, се търсятъ високоградусни вина. Слабитѣ южни вина (арамонъ) се котирайтъ сега по 3'50—3'80 лв. литѣра, цени каквито рѣдко сж били достигнати въ последнитѣ години.

Търсене на наши вина има отъ германски фирми. Поради слабата реколта на вино въ Германия, подготвя се значителенъ вносъ на вино въ тази страна. За сега, следователно, главното, ако не и единственото дебуше на наше вино остава пакъ Германия. По настоящемъ се подготвя износъ на известни количества червено вино за директна консумация. Бѣли вина за директна консумация не се търсятъ, защото

въ Германия се произвеждатъ главно бѣли вина, и поради това, че тѣ сж защитени отъ високи вносни мита (450 р. м. за хектолитъръ).

Следъ 1—2 месеци, обаче, ще дойде редъ да се изнася за Германия вино за преработка въ вермути, оцетъ, шампанско и за дестилация. Тая категория вино трѣбва въ повечето случай да бже подсилено съ спиртъ до 23 градуса. Нашата страна би могла да вземе значителенъ дѣлъ въ вноса на такива вина въ Германия, стига да се взематъ на време необходимитѣ мѣрки.

Отъ всичко казано се вижда, че се намираме въ една крайно благоприятна конюнктура за износъ на вино. Благоприятниятъ моментъ не трѣбва да се изпуска, а трѣбва да се впрѣгнатъ всички усилия и да се положатъ всички сръдства, за да се използва максимално. По този начинъ ще се тури едно начало за намиране на пазаръ на нашето вино въ чужбина, което ще има двоенъ резултатъ: непосредственъ, поради облекчаване на въгрешния пазаръ, и посръдственъ, поради създаване на психологична основа за отдѣляне на повече грижи и сръдства за модернизиране на винопроизводството ни, което е главното условие за стабилизиране на лозарството у насъ.

Мѣрки за подобрене ценитѣ на вината

Тази година гроздовата реколта по качество и количество бѣ много добра и ние ще получимъ надъ 240 милиона литри вино. Тази изобилна и доброкачествена винена реколта трѣбва да се използва най-разумно, за да донесе по-голъми доходи за лозара производителъ и да не стане причина да се обезценятъ вината и се влоши винения пазаръ у насъ съ което ще се влоши и безъ това тежкото положение на нашия лозаръ.

Действително има обективни условия да се изнесе една голѣма частъ отъ нашитѣ т. г. вина. Поради къснитѣ пролѣтни слани презъ текущата година, гроздовата и винена реколта въ Германия и другитѣ сръдно Европейски държави е значително по-слаба и има възможность да се изнесатъ наши вина на тѣзи пазари. Сръдно годишно само Германия внася 60 до 90 милиона литри вино, а тази година вноса ще бже значително по-голъмъ и може да надмине 100 милиона литри. Въ Германия ежегодно се внасятъ вина отъ Унгария, Югославия, Италия, Гърция, Чили и други страни. По сжщия начинъ, ако бждемъ организирани и ние бихме могли да изнесеме значителни количества вина въ Германия, съ

която имаме най-оживени търговски връзки. Отъ това следва, че като една първа и най-важна задача на нашето лозарство и винарство за тази година е да се организира износъ на наши вина въ Германия, а при възможность и въ други страни. Това ще бжде отъ грамадна полза и значение за подобрене ценитѣ на вината на вътрешния пазаръ. Нашитѣ вина отъ новата реколта сж още млади и въ първитѣ месеци на новата година ще бждатъ достатъчно избистрени и годни за износъ. До тогава има достатъчно време, стопански и технически да се изучи този въпросъ отъ отговорнитѣ власти и заинтерисованитѣ срѣди.

Независимо отъ възможноститѣ за износъ на наши вина въ чужбина, необходимо е и трѣбва да се обсъждатъ и други мѣрки отъ общъ характеръ, които сж отъ естество да подобрятъ ценитѣ на вината и да заздравятъ вътрешния виненъ пазаръ, за да не дойдемъ до печалнитѣ резултати отъ 1935 година, когато вината се продаваха на едро 1'80 до 3 лв. за литъръ, а плодовитѣ ракии отъ 25 до 30 ст. за градусъ и то безъ особено търсене. Тѣзи цени сж подъ производственитѣ разходи на лозара и сигурно водятъ нашето лозарство къмъ криза и упадъкъ. Много пжти при такива изобилни реколти на вино неговата цена е спадала така низко, че не е ползувала нито отдѣлния лозаръ и общо е водила лозарския поминѣкъ къмъ тежки затруднения.

Въ Франция, кждето лозарството е главенъ поминѣкъ за голѣма часть отъ нейното селско население, държавата е провела редица мѣрки, които иматъ за целъ да подобрятъ ценитѣ на виното. Известно е, че стопанството е нѣщо живо, което постоянно се развива и измѣня. Затова мѣрките, които засегатъ стопанския животъ на една страна, трѣбва да бждатъ еластични и гъвкави и да следятъ и се нагаждатъ къмъ измѣнящитѣ се стопански условия. Обратно неправилно е да подчиниме стопанството на едни общо и шаблонно установени мѣрки, които могатъ да бждатъ пакостни за стопаското развитие на страната. За това въ Франция е учредена една Постоянна междуведомствена лозарска комисия, която ежегодно се събира и обсъжда мѣрките, които трѣбва да се проведатъ, за да се подобрятъ ценитѣ на вината и урегулира винения пазаръ. Тази комисия се свиква отъ Министерството на земедѣлието и се събира веднага следъ общото измѣрване на вината и материалитѣ отъ които се вари ракия отъ новата винена реколта, когато бжде известно точното количество на измѣринитѣ вина. Решенията на тази комисия, следъ като бждатъ обсъждени и облечени въ законна сила, ставатъ задължителни за всички лозари. Така тази комисия ежегодно въ зависимостъ отъ получената винена реколта и наличнитѣ пазарни възможности опредѣля режима, който трѣбва да се следва отъ винарската търговия,

Примѣрно ако произведеното вино отъ последната реколта надвишава общо за Алжиръ и Франция 78 милиона хектолитри, то комисията взема решение излишъците надъ това количество да се изварятъ въ спиртъ за известна частъ отъ вината и за известна категория производители. Освенъ това известна частъ отъ новите вина се блокиратъ (не могатъ да се продаватъ) и се оставатъ въ запасъ къмъ общия националенъ виненъ шокъ. Така въ 1937 година Постоянната лозарска комисия въ Франция, следъ като изследва данните на виненото производство и винения пазаръ въ страната решава: всички лозари, които сж произвели надъ 10,000 л. вино, могатъ да продаватъ само 67 на % отъ това количество, а останалото 33% бива блокирано т. е. не може да се продава. По този начинъ една голѣма частъ отъ виненото производство се изключва отъ търсенето и предлагането и не може да бѣде обектъ на винарска търговия. Освенъ това всички лозари, които сж произвели повече отъ 40,000 литри вино, задължително изваряватъ една частъ отъ сжщитѣ въ виненъ дестилатъ, който се закупува по установени цени отъ държавния спиртовъ монополъ, който гарантира една минимална цена на виното отъ 1.80 до 2.20 лв. за литъръ. Така презъ 1937 въ Франция задължително сж изварени повече отъ 380 милиона литри вино, т. е. два пѣти повече отъ цѣлото наше винено производство.

При задължителното изваряване на вината, държавата прокарва една политика, която насърчава производството на подоброкачествени вина, като задължително изварява всички болни, развалени, дефектни и вина по слаби отъ 7.5%. За всѣки произведенъ хектолитъръ вино (за производители които иматъ надъ 40,000 литри) въ зависимостъ отъ неговото качество, производителътъ е длъженъ да представи дадено количество дестилатъ на спирния монополъ.

За да се разсрочатъ продажбите на вината и намали свръхпредлагането на такива, което е отъ естество да смути винения пазаръ и да понижи общо цените на всички вина, то това разсрочване се провежда по следния начинъ. Всички свободни за продажба вина се раздѣлятъ на 10 части и ежесечно се пуца въ продажба само една десета частъ отъ общото тѣхно количество за всѣки отдѣленъ производител. Известно е, че срѣдно месечно въ Франция се консумиратъ 45 до 5 милиона хекторитри вино, което трѣбва да излѣзе отъ избитѣ на производителя и да се приобщи къмъ търговски виненъ шокъ на страната.

Тѣзи месечни дѣлове се пуцатъ, обаче, за продажба при следните условия и по начинъ да поддържатъ една срѣдна минимална цена за обикновенните вина за текуща консумация 10% алкохолъ.

Така ако винения пазаръ е преситенъ и цената на обикновенитъ вина е по долу отъ 3'50 лв. за литъръ на едро, то следващия месеченъ дѣлъ не се пуца въ продажба, до тогава, до като не се постигне минимално установеното цена. Пазара е нѣщо много еластично и работи съ най-промѣнливи величини. Затова, ако ценитъ на виното се покачатъ надъ минимално установенитъ такива, то „Постоянната лозарска комисия“ решава и преждивременно пуца въ продажба следващия месеченъ дѣлъ вино и т. н. По този начинъ безъ особенни материални жертви отъ страна на държавата по единъ сигуренъ начинъ се работи за подобрене ценитъ на вината.

Заслужава да отбележиме, че въ Франция акцизнитъ власти съвмѣстно съ органитъ на Министерството на земедѣлието си сътрудничатъ и провеждатъ общо една установена стопанска политика за страната. Обратно у насъ това сътрудничество не съществува, всѣка една отъ тѣзи служби действа изолирано една отъ друга, тѣсно ограничена въ свситъ прѣки задачи и често последствията сж пакостни и вредни за прогресивното развитие на нашето лозарство. Акцизнитъ и други данъчни облози могатъ да бждатъ едно отлично срѣдство за провеждане на една общо начертана и установена стопанска политика. Единъ погрѣшно установенъ акцизенъ режимъ, или лошо прокаранъ, може да убие и унищожи едно производство и обратно. Затова е наложително необходимо въ една междуведомствена комисия отъ специалисти на Министерството на земедѣлието, Министерството на финанситъ и заинтересованитъ производители и търговци, да обсъдятъ и установятъ мѣрkitъ за организирането на виненото производство и винарската търговия у насъ.

(Следва)

Атанасъ Бойчиновъ,
агрономъ.

Български лозари,

Сп. „Лозарски прегледъ“ защитава
общитъ лозарски интереси.

Затова, Вашъ дългъ е да го получавате, заплащате и проагитирате!

Бълчо Ив. Бълчевъ

инж. агрономъ

Насоки въ производството на лозовия материалъ у насъ

Производството на лозовъ материалъ представлява съществена строителна предпоставка, която обуславя развитието на лозарството въ всички страни. У насъ има на лице всички стопанско културни условия и възможности за разрастването на това производство въ размъри много по-голъми отъ днешнитъ съ огледъ на единъ износъ на гладки рѣзници и на най-доброкачествени присадени лози, за да използваме голѣмитъ пазарни възможности въ съседнитъ намъ страни. Въ тази насока, въ недалечното минало, ние имаме много насърчителни указания. По валутни и други причини обаче, усилията на нашитъ пепиниеристи презъ последнитъ години не намѣриха подкрепата на нашитъ финансови и отговорни търговски срѣди, за да се потърси дебуше навънъ за това производство. И много естествено, производството на лозовъ материалъ у насъ днесъ е очертано изключително къмъ задоволяване вътрешнитъ нужди на нашето лозарско стопанство, които нужди се изразяватъ главно въ поддържане и ремонтъ на старитъ лозови посадки у насъ, за нагаждане производството на последнитъ къмъ съвременнитъ нужди на разнитъ пазари.

Когато се хвърли погледъ върху приложената на стр. 16 и 17 таблица за производството на лозовия материалъ въ страната, презъ последната стопанска година, се вижда, обаче, че:

1) Отъ голѣмото разнообразие въ миналото на сортоветъ подложки, днесъ производството на глѣдкъ лозовъ материалъ у насъ се свежда на три само подложки — Шасла X Берландиери 41 Б, Монтикола (Lot) и Мурведъръ X Рупестрисъ 1202, които при едно общо производство отъ кръгло 33,000,000 първокласни рѣзници се разпредѣлятъ така: 20,000,000 първокласни рѣзници (почти 2/3 отъ цѣлото производство), Шасла X Берландиери 41 Б, 10,000,000 Монтикола и 3,000,000 Мурведъръ Рупистрисъ. Само тукъ-тамъ въ страната, като съвсемъ рѣдко изключение, се намиратъ петна отъ незначителни количества отъ Рипария Рупестрисъ 101¹⁴ и др., които едва съставляватъ нѣкакви два процента отъ общото производство.

ПРОИЗ

на гладък лозовъ материалъ и присадени лози

Колия	Гладък лозовъ материалъ				присаденъ			
	произведени рѣзници брой				Шасла х Берланд. 416 присад. съ:			
	Шасла X Берландиери 416	Монтикола	Мурведръ X Рупестрисъ 1202	Всичко рѣзници	Афузъ (Болгаръ)	Димятъ	разни други присадници	всичко присадени на тази подлож.
лавска	715800	104000	34900	854700	117100	349700	5150	471950
чка	76000	106500	10000	192500	12500	11000	22100	45600
овска	52000	58000	2000	112000	3850	2300	25000	31150
обатска	140000	100000	75000	315000	14000	88000	257000	359000
Загорска	6215000	797000	536000	7548000	65000	225000	537000	827000
овска	402000	1412000	81000	1895000	122000	46000	4000	172000
овска	45000	160000	40000	245000	3600	8500	265500	277600
нска	—	—	—	—	—	—	—	—
анска	2500000	—	—	2500000	350500	670525	216000	1237025
дивска	480600	143900	54000	678500	147740	72920	345200	565860
енсва	4602990	591350	1782770	6977110	348585	113837	1619806	3106762
ѳховска	634000	1075000	53000	1762000	—	—	—	—
джишка	62000	65000	60000	187000	—	—	117000	117000
ишка	74000	49000	12000	135000	16000	—	307000	323000
овска	46500	35000	—	81500	28260	92815	59350	180425
иевска	920250	4343300	648800	5912350	60950	124110	46220	231280
аска	—	—	—	—	—	—	—	—
радска	31000	32000	—	63000	5900	13730	1200	20830
витска	67000	116000	22500	205500	3878	39097	60340	103315
Загорска	1752500	210200	132000	2094700	395575	1028931	1545048	2969554
вградска	—	180000	10000	190000	—	—	—	—
анлийс.	30000	30000	—	60000	15760	26300	21850	63910
енска	520000	200000	—	720000	10380	520650	16610	547640
енска	36500	15200	—	51700	46300	82500	7850	136650
овска	1500	41000	—	42500	—	—	—	—
ЧКО ВЪ								
аната:	19404640	9864450	3543970	32823060	1767878	4540449	5479224	11787552

ВОДСТВО

въ страната презъ 1938 година.

озовъ материалъ

Монтикола, присадени съ:				Мурведрь х Рупестрисъ и други нѣкой подложки присадени съ:				Всичко присаде- ни рѣзници по- ставени на уко- рениване	Процентъ на първо кл.
Афузъ (Болгаръ)	Димятъ	Разни други присадници	Всичко приса- дени на тази подложка	Афузъ (Болгаръ)	Димятъ	Разни други присадници	Всичко присадени на 1202 и др. под- ложки освенъ 41-6 и Монти- кола		
13600	128800	2800	145200	4000	10400	4100	18500	635650	50
58000	52000	196600	306600	4000	10500	15500	30000	382200	50
34000	24000	60600	98600	2000	1000	1500	4500	134250	60
700	26000	67000	93700	7000	93000	164000	264000	716700	50
—	—	—	—	—	—	—	—	827000	50
032200	1302400	126600	2461200	25200	12500	1000	38700	2671900	50
3800	5000	5000	13800	1200	800	68200	70200	361600	50
37000	2000	13700	52700	—	—	—	—	52700	50
—	—	—	—	—	—	—	—	1237025	50
168000	55000	263000	486000	49600	12000	35850	97450	1149310	60
120005	452362	334176	906543	172110	489205	1258564	1919879	5933184	50
169750	230700	73500	473950	—	—	2050	2050	476000	50
1500	—	57500	59000	2500	1000	51600	55100	231100	50
14000	—	124000	138000	3000	—	24500	27500	488500	50
10300	34160	12270	56730	—	—	2970	2970	240125	60
097279	1346902	2307238	4751419	70229	145725	75165	291119	5273818	60
—	33600	8500	42100	3500	13370	2390	19260	61360	50
4630	10650	15560	30840	—	—	4100	4100	55770	50
8375	40690	43313	92378	2330	12155	25983	40468	236161	50
137198	308890	260918	707006	400	42300	14200	56900	3733460	50
5300	7500	34300	47100	—	—	—	—	47100	50
7500	30200	37500	75200	—	—	—	—	139110	60
—	16000	—	16000	—	—	67165	67165	630805	50
500	1200	—	1700	—	—	—	—	138350	50
20000	8150	18760	46900	—	—	—	—	46900	50
943637	4116204	4042825	11102666	347069	843955	1818837	3009860	25900078	

Агр. Лозанъ Вълчевъ

Организация и методъ на предупредителната служба за борба съ маната въ Франция,

Първата страна въ Европа, която има нещастieto да изпита каква голѣма опасностъ представлява маната за лозовата култура, е Франция.

Маната (*plasmopora viticola*). пренесена отъ Америка, е констатирана за първи пътъ отъ Д гъ Deluze въ Contras (Gironde). Отъ тукъ тя бърже се разпространява въ страната и започва ежегодно да унищожава голѣма частъ отъ гроздовата реколта. Историята на френското лозарство е отбележала цѣлъ нанизъ отъ злополучни години, презъ които повече отъ $\frac{1}{3}$ отъ лозовата реколта е била унищожавана отъ маната.

Годинитѣ: 1895, 1903, 1910, 1915, 1925, 1930, 1932, презъ които тази болестъ е вземала страшни размѣри сж дали достатъчно доказателства за необходимостта отъ единъ ефикасенъ методъ и нова организация за борба съ това зло.

Ежегодно страната харчи отъ 280 до 560 милона франка за синъ камъкъ въ борба съ маната.

Тѣзи огромни разходи най често оставатъ напраздни. Болестъта въпрѣки прѣсканията взема своя дѣлъ.

Безспорно е, че французитѣ първи проучиха биологията на маната. Тѣ първи дадоха и срѣдства за борба съ нея (бордолезовия разтвори). Но въпреки това болестъта продължава да взема своя дѣлъ.

Имаме въ изследванията върху биологията на тази болестъ все още тъмни и неизвестни фактори, причини които не даваха възможностъ да се олучи съ положителностъ времето за прѣскане за да се предотврати заразата.

Върху опредѣляне подходящия моментъ за прѣскане срещу маната въ Франция отдавна се работи

Още презъ 1898 г. въ Cadillac (Gironde) се създава станция за предупредителна служба подъ директорството на Казо-Козане. Тукъ Капусъ първи създава методъ за долавяне подходящия моментъ за прѣскане.

„Болестъта (маната) върху лозата се явява като последица отъ единъ конфликтъ между растението и паразита, въ присѣдството на метерологическия факторъ, който непрестанно влияе. Трѣбва винаги да се иматъ предвидъ тѣзи три фактори едновременно“—е основната мисълъ на Капусъ върху която се базира неговия методъ.

На тази станция е било поставено за задача да посочва

подходящия моментъ за борба срещу маната. Оидиума, Бляк-рота и гроздовия молецъ.

Почти едновременно се открива подобна служба и въ Монпелие съ сътрудничеството на Равасъ—тогава професоръ въ Националното училище по земедѣлие въ Монпелие.

Презъ 1910 г. се създава предупредителната служба въ Ахнжеръ, презъ 1918 г.—въ Колмеръ и презъ 1922 г.—въ Клермонъ-Ферандъ, като въ сжщата година службата отъ Cadillac се премѣсти въ земеделския изпитателенъ институтъ при Grand-Ferrad въ Pout dla Mage, близо до Бордо.

Дейността на тази служба, обаче, до скоро се е развивала въ изследвания и експериментални уяснения на многото неизвестности, които интервениратъ въ проявитѣ и развоя на болестъта.

Като действителни предупредителни служби, тѣ добиватъ своята общественостъ едва презъ посленото десетолѣтие. Районитѣ на тѣхната дейностъ сж се постепенно разраствали до като понастоящемъ сж включени почти всички по важни лозарски области на страната.

Само предупредителната служба при Бордо има, за сега, въ своя районъ на действие 11 департамента съ около 3 милона декара лозови насаждения (приблизително 3 пжти площъта на лозята въ България). Презъ настоящата година тѣзи служби е оповестиха само две прѣскания съ които гроздовата реколта е свършено запазена.

„Въ години, подобни по своя метеорологически характеръ, на текущата, лозаритѣ сж прѣскали по 8 пжти безъ да успѣятъ да запазятъ изцѣло реколтата си,“—ме осведомяваше ръководителя на службата и директора на станцията г-нъ Сути.—„Можете да си представите какво огромно спестяване сме направили на лозаритѣ въ нашия районъ, като имаме предвидъ, че само за едно прѣскане се харчатъ по 12 франка на декаръ“.

Останалитѣ станции сж запазили тазигодишната реколта въ съответнитѣ имъ райони съ оповестяване на 1 до 2 прѣскания.

Добритѣ резултати на посоченитѣ станции, провеждащи предупредителната служба за борба съ маната, презъ последнитѣ нѣколко години сж на лице. Тѣхниятъ авторитетъ всрѣдъ лозаритѣ разчистиха пжтя на съмнението. Това личи отъ ежегодно нарастване числото на индивидуалнитѣ абонати, получаващи непосредствени и най бързи съобщения отъ станциитѣ. Неимовѣрно много бърже, обаче, расте числото на полективнитѣ абонати, като общини и земеделски синдикати.

(Следва)

Проф. Н. Недѣлчевъ.

Интервю съ френски лозаръ

Условията, при които сж поставени да работятъ лозаритѣ въ разнитѣ страни сж различни, въ зависимостъ отъ многото причини, главно икономически. Не може и не трѣбва българскиятъ лозаръ да копира това, каито върши неговиятъ колега въ друга страна, макаръ тя да е по-напреднала въ много отношения. При все това, любопитно и поучително е, за нашия лозаръ, да знае какъ единъ неговъ събратъ отъ по-напреднала, въ техническо отношение страна, работи за да се справи съ многообройнитѣ трудности при отглеждането на лозата и особено какъ постѣпва за да намали производственитѣ разходи.

Това ме наведе на мисълта да посетя едно дребно лозарско стопанство въ околноститѣ на гр. Монпелие (Южна Франция), въ което собственикътъ самъ влага своя трудъ, подпомогнатъ отъ надничари. Трѣбва да се подчертае, че тукашниятъ дребенъ собственикъ-лозаръ отговаря на нашия срѣденъ, даже едъръ стопанинъ. У насъ, обаче, има вече доста лозарски стопанства съ по 30, 50 и по-вече декари, тъй че, известни практики, прилагани въ френскитѣ стопанства представяватъ интересъ и за нашия лозаръ.

За целта влѣзохъ въ връзка съ мѣстниятъ синдикатъ на лозаритѣ отъ Монпелие, който отговаря на наше мѣстно лозарско дружество. Това дружество влиза въ общата конфедерация на лозаритѣ, С. G. V., което представлява нѣщо като нашия Български лозарски съюзъ.

Отъ тамъ ми препоръчаха стопанството на лозаря Пиеръ Косъ, живущъ въ Монпелие, а лозето му се намира на около 7 клм. по пътя Монпелие—Могио. Предупредихъ г-нъ Косъ за датата на моето отиване въ стопанството му. Впрочемъ, той, презъ лѣтния сезонъ, живѣе съ семейството си въ къщата на лозето си.

Край стопанството му минава хубаво асфалтирано шосе оградено отъ двѣтъ страни съ платани, каквито впрочемъ сж всички по-главни пѣтища на Франция. По това шосе циркулира отобусъ, които ме откара една сутринъ въ стопанството срещу 2 франка 25 с. м. (наши пари 5'31 лв.)

Заварихъ г. Косъ въ стопанството и влѣзохъ въ разговоръ. За по-удобно, предавамъ разговора си съ френския лозаръ въ форма на въпроси и отговори. Трѣбва да спомена, че г-нъ Косъ е на около 55—60 години, човѣкъ на работата, съ напукани ржце, обаче интелигентенъ, начетенъ и нѣкога се впуска въ теоритични обяснения.

— Въ коя община е стопанството Ви, г-нъ Косъ?

— Въ землището на общината Могио. Стопанството ми се нарича „Mas du Felibre“.

— Какви сж събщителнитѣ Ви срѣдства?

— Азъ съмъ край шосето Монпелие—Могио. Имамъ си мотоциклетъ.

Въ това време пристигнаха двама работници—строители съ автомобилъ Оставиха автомобиля и започнаха да работятъ помѣщение за съчива, въ стопанството на лозаря.

— Какъвъ е размѣра на стопанството Ви?

— Имамъ 48 декара лозя и 2 декара съ люцерна и малко шпартель.

Почти всичкитѣ ми лозя сж тукъ, заедно. Имамъ само едно парче лозе отъ другата страна на шосето.

Въ лозето имамъ, както виждате, кжща на 2 етажа, малко дворче, засадено съ зеленчуци и нѣколко дрѣвчета, една конюшна за единъ конь и сега строя помѣщение за лозарскитѣ си орждия, машини, съчива и пр.

— Какъвъ работенъ добитѣкъ имате?

— Имамъ единъ конь на 9 години, който струва 6,000 франка (около 14,160 лева) Конѣтъ е едъръ и силенъ. Имамъ двуколка съ която пренасямъ грозде за ядене. Имамъ и двуколка за пренасяне на торъ.

— Какви орждия и машини имате за лозето?

Г-нъ Косъ ми показва своитѣ мотики. Имаше цѣлъ асортиментъ отъ ржчни инструменти—трижгълна мотика, мотика съ три зжба, копачка, обикновени мотики, подобни на пазарджишкитѣ, но съ кжси сапове и по-малки. Всѣки инструментъ си имаше своето предназначение. Тризжбитѣ (нѣщо като българския дикель) му служи за копане на троскота. Други копачки му служатъ за копане на дупки, трети за копане около главинитѣ, четвърти за плитка копанъ и пр. Имаше така сжщо, 5—6 вида плугове и култиватори, които сж безъ колела. Има плугче за отгребване на лозята, има 2 рала, има специално плугче за отваряне на бразди при напояване, понеже стопанството има помпа и се напоява, има два култиватора. Споредъ нуждата, частитѣ на нѣкои плугчета могатъ да бждатъ смѣнявани.

— Какъ извършвате прѣсканията?

— Азъ извършвамъ самъ прѣскането на лозето си. Имамъ конска прѣскачка, съ която прѣскамъ дневно 10—15 декара лозе. Лозята ми, както виждате сж безъ колове. Рѣжа всичко на чашовидна рѣзитба, която се практикува въ цѣла Южна Франция.

Главинитѣ сж засадени на разстояния 1'50 м. на 1'50 м., а имамъ нѣкои парчета лозя засадени 1'20 м. на 1.80 м. система, която тукъ наричаме провансалска.

Докато лозето е слабо развито, прѣскамъ съ грѣбна прѣскачка. По късно прѣскамъ съ конската прѣскачка. Тя изпрѣсква 100 литра въ часъ. Марката ѝ е Homas. На декаръ отиватъ около 60 литра разтворъ.

— Съ какъвъ разтворъ пръските противъ пероноспората?

— Употрѣбявамъ бургундски разтворъ, съ 2⁰/₀ синь камъкъ. Бордолезовиятъ разтворъ задрѣства бързо цицкитѣ на пръскачката.

Противъ гроздовия молецъ употрѣбявамъ натриевъ арсенатъ, 200 грама въ синкамъчния разтворъ.

Когато пръскамъ отдѣлно противъ молеца, употрѣбявамъ формулата Magès 500 грама натриевъ арсенатъ и 400 грама варъ за 100 литра разтворъ.

— Какъ извършвате рѣзитбата?

— Рѣзитбата извършвамъ сжщо самъ. Имамъ цѣла зима на разположение, тъй като тукъ лозята не се заравятъ. Рѣжа лозето съ голѣми ножици, които се движатъ съ две ржце.

— Какво плащате на надничаритѣ?

— Когато имамъ нужда отъ надничари, плащамъ 4 франка (9'44 лв.) на работенъ часъ и 14 литра вино въ седмицата, а на женитѣ наполовина. Използувамъ коня 9 месеца въ годината. Смѣтамъ, че единъ конъ е достатъченъ за обработване на 60 декара лозе.

— Какви други работи извършвате въ лозето си?

— Веднага следъ гроздобера, ора съ малъкъ плугъ, който обръща земята. Презъ година торя лозето, съ органически торове, най-често конски, като смѣтамъ 8 килограма торъ на главина. Торътъ заравямъ съ плуга, наесень.

— Какви сортове грозда и какви подложки употрѣбявате?

— Тукъ, въ района, най-много се сади арамонъ, следъ това морастелъ буше, гранъ ноаръ, а като десертно—сензо. Когато изкореня нѣкое парче, 3—4 години смѣнявамъ културата — отглеждамъ люцерна, шпартелъ, овесъ, жито, фий и др. и тогава ригоалвамъ и садя. Засаждамъ вкоренени дивачки, отъ сортоветѣ Монтикола, 3309 или Рипария глоаръ. Забелязълъ съмъ, че лозитѣ, присадени върху Монтикола, сж по-чувствителни на перноспората, въ сравнение съ тѣзи, присадени върху други подложки. Предпочитамъ като подложка Рипария глоаръ.

На втората година отъ засаждането, присаждамъ на мѣсто, на зрѣло, на разцепъ.

— Какъ напоявате лозето си?

Отварямъ съ специаленъ плугъ бразди измежду редоветѣ и пускамъ вода, която черпя отъ подпочвата. Смѣтамъ 200 литра вода на главина.

— Какво правите гроздето си?

— Гроздето преработвамъ на вино въ стопанството си тъй като съмъ доста далечъ отъ кооперативната изба въ Монпелие.

— Какъвъ е акцизътъ върху виното?

— Докато виното е въ избата ми, не съмъ задълженъ

да плащамъ акцизъ. Купувачътъ, при вдигане на виното, заплаща 26 сентима акцизъ на литъръ вино.

— Акцизната властъ позволява ли Ви да продавате на дребно?

— У насъ, производителътъ може да продава виното си на дребно, и въ такъвъ случай плаща по-малкъ акцизъ. Продажбата, на дребно, обаче, е свързана съ много главоболие и затова предпочитаме да продаваме виното на едро.

— Членъ ли сте на нѣкое лозарско сдружение?

— Да, членъ съмъ на лозарското дружество въ Монпелие. Членската вноска е 15 сентима (35 стотинки) на 100 литри произведено вино.

Организация и развитие на винарскиѣ кооперации въ Южна Франция

(Продължение отъ кн. 10 — 1938 год.)

Освенъ това, поради изтъкнатитѣ вече обстоятелства, тѣ сж много евтини и не ангажиратъ повече отъ 250 до 320 лв. за всѣки литъръ. Това може да се види отъ следнитѣ данни за производствения капацитетъ и стойността на известни кооперативни изби въ Южна Франция; изброени както следва въ таблицата на стр. 24.

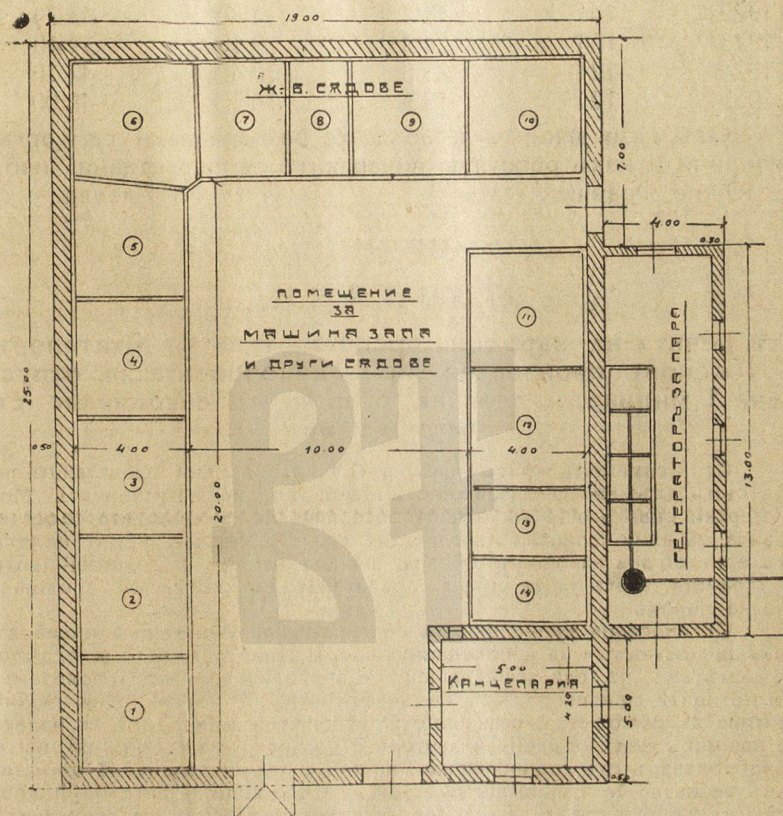
Всички изброени по-горе кооперативни винарски изби сж построени следъ 1920 год., съ изключение на тази въ с. Марсиаргъ до Монпелие, която е основана още въ 1910 год. Различието въ стойността на тѣзи изби е доста голѣмо и то се дължи на това, че въ началото всѣка изба е работила по отдѣлно сама за себе си и не е имала достатъчно опитъ въ това отношение, нито винарската техника бѣ добре изучена и утвърдена. Така, повечето отъ винарскитѣ изби, които сж строени отъ 1910 до 1920 год. си служатъ съ голѣми и тежки елеватори за пренасяне на гроздовата каша отъ мелачкитѣ до ферментационнитѣ съдове. Този начинъ на работа е вече напълно изоставенъ, като скжпъ и отъ винарско гледище не издържанъ, защото се изразходва много механическа сила и се замърсява гроздовата каша. Тази система днесъ е измѣнена съ фулопомпитѣ които сж много по-малки по обемъ, разходватъ по-мако сила, струватъ много по-евтино, работятъ много по-бързо и съвършено и гроздовата каша се движи въ една затворена система отъ тръби, при която се избѣгва замърсяването на кашата.

Общо взето, въ началото, при строежа на нѣкои винарски кооперативни изби сж допуснати грѣшки, които сж причинили излиши разходи за отдѣлнитѣ винарски кооперации.

№ по редъ	СЕДАЛИЩЕ НА ИЗБАТА	Брой на членовеѣ	Производ- ственъ ка- пацитетъ въ хкл.	Стойность въ милиони л е в а
1	Марсиаргъ	460	140000	36
2	Пине	61	5535	2·5
3	Фелинъ	108	2700	0·0
4	Азилоне	105	8800	1·5
5	Ла Ливиниеръ	130	5000	1·5
6	Анианъ	133	4600	0·9
7	Кисакъ	51	7000	2·0
8	Сомиеръ	100	20200	4·5
9	Лазанъ	91	9700	3·0
10	Лединянъ	105	16500	3·3
11	Брюженеръ	86	6400	1·3
12	Егъ Мортъ	104	16000	6·5
13	Жонкиеръ	142	10800	4·8
14	Сенъ Жерве	79	10700	3·6
15	Помпинянъ	78	8500	3·2
16	Емаргъ	95	18000	—
17	Сенъ Диониси	23	8300	3·8
18	Карнасъ	42	5500	2·4
19	Торнакъ	86	9000	2·4
20	Монтифианъ	157	9300	3·2
21	Белегардъ	85	6000	3·0
22	Фонсъ	91	14000	3·6
23	Баньолсъ	132	11100	2·4
24	Креспанъ	45	12000	3·6
25	Рокъ Моръ	130	13000	3·7
26	Кравесонъ	85	4190	2·6
27	Дюрбанъ	165	20000	3·0
28	Конесъ	120	9800	3·0
29	Бедуанъ	120	14000	—
30	Кавайьонъ	98	8190	3·0
31	Бехасъ	140	10400	—
32	Опулъ	122	11300	4·8
33	Естегелъ	460	40000	18·0
34	Касанъ	72	11000	3·0
35	Сенъ Естевъ	74	6400	2·4
36	Кодиеръ	173	12800	3·6
37	Самакъ	74	5000	3·2
38	Перпинянъ Лоро	50	10000	2·2

За това по късно отъ 1921 г. насамъ строежа, обзавеждането и кредитирането на винарскитѣ кооперативни изби сж подло-

жени на държавен контролъ и се извършва по една приета и постоянно усъвършенствуванa система, която гарантира едно правилно и прогресивно развитие на винарскитѣ кооперативни изби.

Планъ на типова кооперативна винарска изба

Благодарение на тази система и тѣзи грижи кооперативнитѣ винарски изби въ Южна Франция работятъ при много голѣми икономии, което може да се види отъ приложениѣ по-долу данни за винарската изба въ с. Марсиаргъ, която е една отъ най-старитѣ, най-голѣмитѣ и най-добре организирани кооперативни изби въ Франция.

Данни за производството и използването на гроздето въ кооперативната изба въ с. Марсиаргъ за 6 последователни години:

Години	1 хектолитъръ вино се полу- чава отъ кгр. грозде	Разходи за 1 хлт. вино по прера- ботването лева	Получени отъ второстепен. продукти за 1 хлт. вино лева	Получени въ повече за 1 хлт вино отъ коопер. въ лева
1920	132	16.0	17.70	120.00
1921	128	18.3	5.18	32.80
1922	141	43.2	14.30	63.70
1923	124	24.3	9.18	39.40
1924	124	23.8	10.40	42.10
1925	124	18.3	14.15	48.00

Отъ тѣзи данни е лесно да се разбере какъ сж организируни и какъ работятъ винарските кооперативни изби въ Южна Франция.

Следва.

И з в а д к и

отъ речта на народния представителъ Ст. Стателовъ — Лжсковъ произнесена по законопроекта за отпускане 1 милиардъ лева на б. д. ж. за снабдяване съ вагони и др.

Ст. Стателовъ: (Отъ трибуната) г. г. народни представители, азъ съмъ длъженъ да изявя своето доволство, че почитаемиятъ Министерски съветъ още въ първото заседание на извънредната сесия ни съзира съ едни сериозни мѣроприятия и законопроекти, които целятъ отъ една страна народната отбрана, отъ друга страна-благоустройството на страната, а отъ трета страна—повдигането на стопанското положение на народа.

Съ внесенния законопроектъ се иска да гласуваме единъ милиардъ лева за доставката на необходимитѣ съоръжения за нашето ж. п. дѣло. Азъ смѣтамъ, че този законопроектъ е много навремененъ и полезенъ. Въ мотивитѣ си министърътъ на финанситѣ ни чертае една тъжна картина за състоянието на нашето желѣзопѣтно дѣло. Тамъ се излага че нашиятъ желѣзопѣтенъ инвентаръ е полуразрушенъ, че той не е възобновяванъ отъ години наредъ, че той е недостатъченъ. И по-нататкъ се казва че крайно време е той да бжде вече решително подновяванъ, защото трафикътъ на хора и стоки въ страната въ последнитѣ години се е значително увеличилъ. Така г. г. народни представители, отъ нѣколко години насамъ износната ни търговия на плодове се е значително увеличила. До като презъ 1936 година имаме износъ на плодове въ прѣсно и въ консервирано състояние отъ 43,720,000 кгр. на обща стойностъ 352,000,000 лева, презъ 1937 година вече износътъ се увеличи на 54,160,000 кгр. на обща стойностъ 381,000,000 лева; а презъ 1938 година износътъ се увеличава вече на 105,620,000 кгр. на обща стойностъ до 23 октомврий т. г., на 888,000,000 лева или въ вагони: до като презъ 1936 год. сме имали износъ 8,600 вагони, презъ 1937 година ставатъ вече 11,000, а презъ 1938 година ние имаме вече 21,000 вагони износъ—износъ на разни видове плодове, както казахъ, било то въ прѣсно или консервирано състояние.

Г. г. народни представители, Вие виждате какъвъ голѣмъ скокъ ние имаме между 1937 и 1938 години, ние имаме удвояване на нашия износъ 21,000 вагони сж обслужвани съ единъ вагоненъ паркъ отъ 2,400 вагони.

И като имате предвидъ, че единъ натоваренъ вагонъ, заминалъ

за чужбина, до като се върне трѣбва да се минатъ минимумъ 20 дни при нормални условия, вие ще направите смѣтка, че съ този вагоненъ паркъ ние абсолютно не можемъ да обслужваме нуждитъ на българското народно стопанство.

Уважение г. г. народни представители. Какво трѣбваше да стане, поради този недостигъ на вагони.

Въ този моментъ въ България останаха неизнесени надъ 2,000 вагона грозде „Болгаръ“ (Афузъ-али), навсѣкжде вече има слани, то е повредено и следователно едно голѣмо количество отъ 10,000,000 кгр. грозде на обща стойностъ 84,000,000 лева остана въ тежестъ на българския лозаръ.

Голѣми сж загубитъ на народното стопанство, вследствие на липсата на вагони, защото не можеше своевременно да се изнесе гроздето, то презрѣваше. Знайно е отъ всички насъ, че за да се изнесе единъ плодъ той трѣбва да бѣде обранъ полуузрѣлъ, за да може да издържи транспорта, докато отиде за 15—16 дена до консуматора, и понеже липсваха вагони, българскиятъ производител трѣбваше да обира плодоветъ презрѣли и по този начинъ гроздето да дава голѣми аварии, — развала.

Вследствие на липсата на вагони и уплахата, която се създаде въ производителитъ, почна се едно малонадаване, макаръ че ценитъ въ Германия бѣха твърди, макаръ че бѣха установени отъ началото до край на една база, нашитъ производители се уплашиха, че тѣхното производство ще остане и почнаха, въпрѣки забраната на Експортния институтъ, скрито да продаватъ на ниски цени своето грозде и вмѣсто срѣдно по 6 лв. кгр. даваха го по 4 лв., т. е. 2 лв. на кгр. загуба за българския производител спечелиха износители само, защото липсваха вагони, за да се обслужва този износъ. Като имате предъ видъ, че тази година сж изнесени 50,000,000 кгр. грозде, да не бѣде по 2 лв. отбита цената, а да бѣде срѣдно по 1 лв., това сж 50,000,000 лева и 84,000,000 лева станаха 130,000,000.

Тѣй че, азъ смѣтамъ, доставкитъ на вагони трѣбва да се извършатъ най-бързо, нѣма време за чакане. И азъ моля г. Министра на желѣзницитъ, когато ще изпълнява тази поръчка, да има предъ видъ да се доставятъ и вагони цистерни за износъ на вино защото тази година производството на вино е съ 100 милиона литри повече, отколкото е нормалното. Това 100 милиона литри производство надъ нормалното ще остане вътре въ страната, ще бѣде хвърлено, неупотребено, ако не бѣде намѣренъ пазаръ за него. И представете си сега, че се намѣрятъ нѣкжде пазари и износътъ се осуети само по липса на специални вагони, защото нито българскитъ търговци винари, нито производители могатъ да иматъ сждове, за да изнесатъ голѣмо количество вино. И азъ смѣтамъ, че трѣбва въ този случай да се поръчатъ вагони и за това производство, тѣй като то ще остане въ вътрешния пазаръ и ще подобие страшно ценитъ и производителитъ нѣма да искатъ даже разноскитъ по производството му.

Вагонната криза е отъ миналата година, но тази година бѣше много остра. Чуждитъ администрации, вследствие на смѣтнитъ времена въ Европа, които настъпиха точно въ сезона на износа, отказаха да даватъ вагони на българската желѣзопътна администрация. И трѣбва да кажа, длъженъ съмъ да го констатирамъ, понеже съмъ взелъ най-живо участие при износа въ нашия край че министрътъ на желѣзницитъ взема всички мѣрки, за да може да използва до максимумъ наличнитъ количества вагони. Персоналътъ бѣше стегнатъ до неимовѣрностъ, но задоволяването на нуждитъ не бѣше по обсъга на чиновника. Липсваха вагони въпрѣки всичкитъ най-строги мѣрки, както виказахъ, катастрофалнитъ последици сж на лице.

И въ последно време, ако не бѣше Югославянската администрация, която да ни поддържа, нѣмаше да има днесъ въ България само 2,000 вагона Афузъ-али неизнесени, тѣ можеха да бждатъ 4 или 5,000

вагони, и тогава загубитъ за народното стопанство, както казахъ, щѣха да бждатъ удвоени.

Уважаеми г. г. народни представители, когато се говори за отдѣлни срѣдства за извършване на нови съоръжения, за подобрене на производството, когато се говори за отдѣляне на голѣми суми за напояването, съ което се цели подобрието и разширието на производството, азъ си задавамъ въпроса: когато ние нѣмаме подобни съоръжения да изнесемъ готовитѣ плодове, готовитѣ стоки, готовото производство, тогава когато кристализиранъ човѣшки трудъ стои и гние днесъ, безъ да бжде използванъ и безъ да бжде изпратенъ тамъ, където трѣбва да бжде изпратенъ, за да могатъ хората, които сж го извършили, да иматъ срѣдства за преживяване. И азъ смѣтамъ, че ние когато не сме готови да изнесемъ производството което сега се ражда по българската земя, нѣма смисълъ да харчимъ никакви нови срѣдства за увеличението на това производство, защото ние ще изпаднеме въ хаосъ: въ единъ моментъ ще имаме много производство, безъ да сме готови да го изнесемъ, което ще бжде много по-катастрофално. Следователно, уважаеми г. г. народни представители, азъ смѣтамъ че този законопроектъ, който ни се предлага, ние трѣбва да го гласуваме чась по-скоро.

Като имамъ всичко това предъ видъ, г. г. народни представители, азъ ви моля, завършвайки, да гласуваме всички единодушно този законопроектъ, защото само така не на думи, а на дѣло ние ще докажемъ, че милѣемъ и работимъ за трудолюбивия български народъ, който съ тежъкъ трудъ изкарва своята прехрана, не само на думи, както се казва, да имаме грижи за българското село и за българския производител-думитъ не хранятъ, не топятъ — а трѣбва съ дѣла да докажемъ, че действително се грижимъ да задоволимъ нуждитъ на тѣзи, които денонощно работятъ, за да препитаватъ своитѣ семейства. (Ржкоплѣскания).

РЕЗОЛЮЦИЯ

Конференцията на делегатитѣ на лозаро-винарскитѣ кооперации въ България, свикана по инициативата на Българския Лозарски Съюзъ, заседавала на 20—22 ноемврий 1938 г., следъ изслушване рефератитѣ: „Належащи реформи въ акцизната система“, отъ проф. Н. Недѣлчевъ; „Перспективи за износъ на вина отъ България“, отъ инж. Ив. Георгиевъ и „Данѣчни тяжести въ лозарството и винарството“, отъ г. Ив. Лѣвичаровъ и следъ останалитѣ разисквания, като взе предвидъ:

1. че тазгодишната винена реколта е рекордна въ количествено отношение, при добро качество;
2. че ценитѣ на виното сж спаднали въ едно кжсо време съ 50%, като се предлагатъ голѣми количества, безъ да има купувачи;
3. че при днешното положение на винения пазаръ едва половината отъ винената реколта ще може да се пласира, а другата ще остане да тегне върху бждещата реколта;
4. че населението на лозарскитѣ райони е хвърлено въ тревога отъ силното спадане на ценитѣ на вината и ракиитѣ и липсата на пазаръ;
5. че днешната акцизна система съ своитѣ ограничения и санкции тормози, както виненото производство, така и търговията и пречи извънредно много на пласмента въ страната, най-надеждния отдушникъ;
6. че виното у насъ се консумира въ много ограниченъ размѣръ, до 20 литри на глава годишно, докато въ други страни срѣдната консумация достига 160 литра на глава годишно;
7. че виното, при старото лозарство, е било истинско народно питие и се е консумирало въ двоенъ размѣръ отъ сега;

8. че съществува известно търсене на вино за страните на централна Европа, особено за Германия и има всички изгледи да може да се изнесе вино отъ страната;

9. че евентуалният износъ на вино ще се спъне отъ липсана на транспортни бурета, цистерни и скъпия превозъ по Б. Д. Ж.;

10. че при изобилието на плодови ракии и плодови спиртъ нѣма мѣсто за производство на индустриаленъ спиртъ;

11. че въпреки всички усилия една голѣма частъ отъ вината ще останатъ непласирани до идната реколта.

Р Е Ш И :

ДА НАСТОИ ПРЕД г. МИНИСТРА НА ФИНАНСИИТЪ ДА НАРЕДИ:

1. Да се премахне акциза на виното съ всички формалности по производството, продажбата и пласимента, за да стане последното свободенъ пазаренъ артикулъ, като по този начинъ се разшири значително пласимента му.

Акцизътъ на виното да бѣде прехвърленъ върху плодови ракии и спирта, като последниятъ се обложатъ на градусъ алкохолъ.

2. Да се разшири изваряването на най-малко 30,000,000 литри вино въ спиртъ безъ допълнителенъ акцизъ. Получениятъ спиртъ да се закупи отъ Б. З. К. Банка, подъ гаранцията на държава и да се блокира отъ нея до нормализиране положението.

3. Да се разреши безмитния вносъ на бутилки, нуждни за винарството.

4. Да се възстановятъ предишниятъ акцизъ и общински налогъ на бирата.

5. Да се премахнатъ ограниченията при приготвянето и манипулирането на вината за износъ, като се уреди глещането да става по клиринговитъ спогодби.

6. Да се дадѣтъ привилегии и предпочитания на винарскитъ кооперации за изваряване на вина и ракии въ спиртъ, като се премахнатъ известни ограничения.

7. Да се прокара въ най-скоро време законопроекта за премаване данѣка върху оборота на кооперациитъ.

8. Да се назначи при Министерството на финансиитъ, отдѣлъ Акцизи, единъ винарь-специалистъ, който да освѣтлява отдѣлението по всички въпроси, засѣгащи интереситъ на лозарството.

9. Да се разреши на лозаря-производителъ да продава вкиснатото си вино за оцетъ безъ допълнителенъ акцизъ и безъ ограничения на киселинния градусъ.

ДА НАСТОИ ПРЕДЪ г. МИНИСТРА НА ЗЕМЕДѢЛИЕТО ДА НАРЕДИ:

1. Да бѣде внесенъ частъ по-скоро въ Камарата законопроекта за измѣнение закона за уреждане засажданията на лозята, въ духа одобрень и приетъ въ конгреса на Българския Лозарски Сюзъ.

2. Да бѣде внесенъ въ Камарата въ най-скоро време законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за вината. спиртнитѣ напитки и оцета, въ духа и препорѣжитъ, дадени отъ Висшия винарски съветъ презъ 1936 година.

3. Да се обложи изнесеното грозде съ 20 стотинки на килограмъ, като получената сума послужи за подсилване срѣдствата на Б.З.К. Банка, предназначени за постройкы на хладилни инсталации, вакумни инсталации, винарски изби и антрепозити. За целта да се образува специаленъ фондъ при Б. З. К. Банка.

4. За поощрение износа на виното да се предвидятъ въ бюджета на Министерството суми за даване премии на износителитъ на вина,

ДА НАСТОИ ПРЕДЪ г. МИНИСТРА НА ЖЕЛѢЗНИЦИТЪ ДА НАРЕДИ:

1. При доставката на вагони да се закупятъ достатъчно количество вагони за износъ на грозде и най-малко 30 вагона-цистерни за износъ на вино и обслужване въ вътрешността.
2. Вината за вътрешна консумация да пжтватъ по уеднаквена тарифа, а предназначениятъ за износъ — уеднаквена и намалена тарифа за всички посоки до износните пунктове.
3. Да се сключатъ конвенции съ съседните ж. п. администрации съ специални благоприятни тарифи, подобни на „Адриа Тарифа“.

ДА СЕ НАСТОИ ПРЕДЪ г. МИНИСТРА НА ТЪРГОВИЯТА ДА НАРЕДИ;

1. Да не се правятъ ограничения на лозаро-винарските кооперации при откриване на складове и винарници (питийни заведения).
2. Да се издействатъ отъ страна на Експортния институтъ контингенти за износъ въ чуждите страни на по-голъми количества български вина.
3. Да се издейства отъ германското правителство да бждатъ регистрирани нормите на внасяните отъ България вина съобразно химическия съставъ на нашите натурални вина.
4. При сключване на търговски договори съ страните вносителки на вина да се вземе предъ видъ като износенъ артукулъ и виното.

ДА НАСТОИ ПРЕДЪ г. УПРАВИТЕЛЯ НА Б. З. К. БАНКА ЗА СЛЕДНОТО:

1. Да продължи строежа на винарски изби.
2. Откупените условно отъ Б. З. К. Банка изби да се откупятъ окончателно и се поставятъ при равни условия съ винарските изби, собственост на Банката.
3. Б. З. К. Банка да построи антрепозити за манипулация на вината, предназначени за износъ.
4. Сжщата да построи въ най-главните износни пунктове хладилници.
5. Сжщата да достави транспортни бчви най-малко за единъ милионъ литри, за евентуаленъ износъ на вино.
6. Сжщата да предвиди въ новия си бюджетъ още единъ инспекторъ експертъ по вината.
7. Сжщата да кредитира съ валантенъ заемъ и отдѣлните лозари срещу ракии.

Бюро на конференцията:

Председателъ:

Секретаръ:

(п) проф. Н. НЕДѢЛЧЕВЪ.

(п) ИВ. ЛѢВИЧАРОВЪ.

Вѣрно съ оригинала.

Секретаръ: Иванъ ЛѢвичаровъ.

Положението на пазаря.

Макаръ че, презъ пролѣтътъ лозята почти въ цѣла югозападна Европа, особено въ северна Франция и Германия да пострадаха отъ сланитъ до 60%, въ замѣна на това тази година минава като непероноспорна. По тази причина лозята дадоха на всѣкъжде добра реколта, защото на много мѣста, както въ Франция, така сжщо и въ Германия минаха съ две прѣскания. Поради намалената консумация на маситѣ и добрата реколта ценитѣ на вината въ всички страни не сж особено задоволителни, освенъ въ Германия гдето сж точно опредѣлени. Германия. Младите вина се оформяватъ като много добри, осо-

бено бѣлитѣ, коио сж богати на екстрактъ. Пазаря преди празниците бѣше доста оживенъ, но сега е слабъ. Въ судетската областъ, гдето поради събитията гроздобера се извърши доста късно, вината сж доста добри и се търсятъ, както отъ пазаря на Виена, така сжщо и отъ стара Германия. Реколтата въ Германия тази година възлиза за всичкитѣ области около 250 до 300 милиона литри,

Франция. Реколтата презъ настоящата година е добра въ качествено отношение, поради това, че перноспората и гукъ не се прояви, освенъ късно презъ есенята, когато изплаши лозаритѣ и тѣ започнаха да прѣскаатъ, но безъ никаква полза. Това се отнася само до южнитѣ райони. Запаситѣ отъ миналата година сж значителни. Реколтата презъ настоящата година се изчислява на 5,800,000,000 литри вино, за Алжирия на 2,200,000,000 литри, а за Тунисъ на 210,000,000 литри. Цениитѣ се движатъ за Монпелие за вина отъ 8.5 до 10% спиртъ отъ 15 до 16. 25 фр. за хектолитровъ градусъ или по 3 лв. наши пари за литъръ вино. Въ Алжирия има вина подъ три лева.

Италия. Реколтата презъ настоящата година е почти нормална и има доста запаси отъ миналата година.

Унгария. Реколтата нормална. Вината добри, но съ много слабъ пазаръ.

Югославия. Реколтата изобилна, пазаря слабъ съ незадоволителни цени.

Ромъния. Реколтата много добра, но поради старитѣ запаси цената е много ниска. Държавата опредѣли да се заплаща по 5 лей премия за всѣки изнесенъ литъръ вино.

У НАСЪ

Поради благоприятнитѣ условия по която причина перноспората не можа да нанесе никакви вреди по лозитѣ, то реколтата се оказа много добра, особено въ южната частъ на страната. Липсата на оживление поради сушата, населението е ограничило много своитѣ нужди и консумацията е доста намалена. Цената на вината се движи около три лева за литъръ. Следъ прокарване законъ за закупуване на слабитѣ вина отъ Б. З. Б. пазаря естествено ще се подобри. Пазаря на вината и ракийтъ за сега е много слабъ.

И. Д.

ХРОНИКА

Министъра на Земеделieto е внесълъ проекто-законъ за подобрене ценитѣ на вината. Съ този законъ се цели да се улесни продажбата на добритѣ вина, като по-слабитѣ такива бждатъ закупени по една минимална цена отъ Българската Земеделска и Кооперативна Банка и бждатъ изварени въ виненъ спиртъ. Този виненъ спиртъ ще се употрѣби за подсилване на индустриалнитѣ вина предназначени за износъ.

Така ще бждатъ отстранени слабитѣ долнокачествени, дефектни и съмнителни вина отъ пазара, за да не понижаватъ ценитѣ и нелоялно да конкуриратъ добритѣ вина.

Отъ друга страна това ще даде възможность на много лозари да осребрятъ своитѣ слаби вина, за да не бждатъ принудени по липса на пари да ги даватъ на безценица.

Въпрѣки неблагоприятнитѣ политически и други събития по време износа на нашитѣ десертни грозда, тази година ще бжде рекордъ.

дна въ това, отношение, защото общо износа на десертно грозде надминава бруто 60 милиона килограма и възлизащ общо на стойност повече отъ 500 милиона лева.

Освенъ това сж изнесени около 3.2 милиона килограма винени грозда, подъ формата на пулпъ за приготвянето на гроздовъ мармаладъ въ чужбина.

*
*
*

Председателя на Бълг. Лозарски Съюзъ г. проф. Н. Недѣлчевъ, се завърна въ страната отъ обиколката си въ Франция и Португалия—отъ м. августъ до ноемврий 1938 год. Взелъ е участие като представител на Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти, въ годишната сесия на Международното винарско бюро въ Парижъ и въ националния празникъ на френскитѣ вина въ гр. Авиньонъ. Обиколилъ е лозарскитѣ райони въ южна Франция, като е проучилъ нововъведенията въ кооперативнитѣ винарски изби и дестилерии, следъ което е взелъ участие въ международния лозарски конгресъ, състоялъ се презъ м. октомврий м. г. въ гр. Лисабонъ—Португалия.

Нови книги

Излѣзе отъ печатъ книгата: „Ампелография“ (описание на сортоветѣ лози), отъ г. проф. Н. Недѣлчевъ. Книгата е издание на Софийския университетъ. Съдържа 223 страници, съ 81 фигури на грозда и една цвѣтна карта, която показва колко лозя има въ балканскитѣ страни и какъ сж разпредѣлени по области, сортоветѣ имъ.

Книгата е потдѣлена на нѣколко части: начинъ на описване на сортоветѣ, по-важнитѣ американски подложки, по-важнитѣ директни сортове, описание на 38 български сортове и най-после, описание на по-важнитѣ чуждестранни сортове лози за ядене, за вино и за стафиди.

Книгата представлява единъ много цененъ приносъ въ нашата стопанска литература. Всички засегнати въ нея въпроси сж разработени и изложени съ една голѣма кометентностъ, кждето сж съчетани всестранната ерудиция и дългогодишнитѣ опити и наблюдения въ живота и широката стопанска практика на проф. Недѣлчевъ.

Книгата е единъ много цененъ и необходимъ наржчикъ за всѣки български агрономъ и за всичкитѣ наши земедѣлски училища. Тя ще даде сжщо винаги много поучителенъ материалъ и съвети и на всички стопански деятели и земедѣлци-стопани, които иматъ досегъ съ лозарството.

Препоръчваме книгата на всички наши читатели, на които тя ще послужи за справка по всички въпроси, които засѣгатъ сортоветѣ лози.

Цена 80 лева. Доставка се отъ книгоиздателство Чипевъ — София.

инж.-агр. Бѣлчо Ив. Бѣлчевъ.